

Hendrik van Hoegge is geboren op 27 augustus 1903 in Den Haag. Hij was de zoon van Adrianus van Hoegge en Maria de Bruine. Zijn vader was spoorbeambte.

Hendrik was actief bij Scouting. Hij werd op 7 april 1921 vaandrig (scoutsleiding) bij de Christelijke troep 4 in Den Haag, waar Johan Buitendijk

hopman was. Deze groep werd opgericht in 1918. Hij werd later Oubaas bij de Christelijke padvindergroep en ontving in 1927 een Zilveren Bouwsteen. De Zilveren Bouwsteen was een waarderingsteken van de Haagse CJMV. Deze

werd uitgereikt aan leden van de CJMV die zich zeer verdienstelijk hadden gemaakt voor het CJMV-werk in Den Haag. Omdat de CJMV-padvinders ook lid waren van de Haagse CJMV, kwamen zij ook in aanmerking voor dat waarderingsteken. Er waren twee gradaties: zilver en goud, waarbij goud de hoogste gradaties was. Het kon als reversspeld gedragen worden.

TROEP IV.   Clublokaal: Weimarstraat, hoek Regentesseplein. Hoofdkwartier: Hemsterhuisstraat 285. Hopman: Joh. J. Buitendijk. Vaandrighs: L. Knook, H. v. Hoegge.

Hij trouwde op 7 maart 1928 in Den Haag met Adriana Willemina Twigt. Ze kregen geen kinderen.

In een krantenartikel in 1960 wordt vermeld dat hij zich tijdens de Tweede Wereldoorlog bezig hield met illegaal werk, toen hij werkte bij het benzinetoewijzingsbureau in het voormalige Café Hollands.

Henk werd Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Hij werkte toen bij de afdeling Stadsontwikkeling en Volkshuisvesting.

Hendrik is overleden op 6 februari 1978 in Den Haag.

Meer informatie

[Geboorte Hendrik van Hoegge op 27 augustus 1903 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)
[Huwelijk Hendrik van Hoegge & Adrianus van Hoegge & Maria de Bruin & Adriana Willemina Twigt & Adriaan Maarten Twigt & Kuintje Maria van den Bosch op 7 maart 1928 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

Het Padvindersonderzoek december 1921

[Het vaderland » 14 maa 1960 - Art. 33 | Delpher](#)

De CJMV Padvinderij mei/juni-nummer 1921

[Kanselarij der Nederlandse Orden - Nationaal Archief](#)

WIJ SPRAKEN MET

H. van Hoegge
Referendaris

DAAR WAS EENS een pientere kleine jongen, die op zijn elfde jaar reeds heel de lagere school had doortlopen en die best bereid was tot méér. Maar thuis was er maar weinig geld en dus werd hij op een soort inrichting voor vervolgonderwijs gedaan, maar de H.B.S. bleef voor hem gesloten. Op zijn vijftiende had hij die tweede school óók alweer achter zich en toen moest hij dan maar zien, dat hij ergens een baantje kreeg.

Welk een geluk is het voor een jongen als hij, nadat hij op het Rijkskadaster, waar hij 'n baantje wist te bemachtigen, een vaderlijke vriend ontmoette in de persoon van de heer C. J. de Voogd! Hij hielp de jonge Hendrik van Hoegge (geboren te Den Haag 1903) verder voort, wees hem, wat belangrijk was en wat niet en verlichtte aldus zijn pad. Zulk een mentor is eigenlijk onschatbaar en men blijft hem levenslang dankbaar.

De heer De Voogd nam zijn beschermeling ook mee naar de nieuwe dienst der in 1920 ingestelde gemeentelijke straatbelasting en zo kwam de jonge Hoegge dus in gemeentediens. Daar waren méér avonturen te beleven, dan men zo zou denken. Bijvoorbeeld in 1923 toen Loosduinen werd geannexeerd en hij heel die aanwinst moest gaan verkennen. Hij moest kaarten tekenen, hij moest taxaties doen en hij kreeg ook heel wat te zien van de diverse gemeentediens.

De heer Van Hoegge deed in 1925 klerkenexamen en kwam allers in vaste dienst bij het Gemeentekadaster. Ook daar vond hij een mentor in de persoon van Mr. M. v. d. Feen, een zeer kundig man en een voortreffelijk mens, zoals de heer Van Hoegge het vol erkentelijkheid uitdrukt, een chef, die ook de waarde erkende van jongere en jongere ambtenaren.

De heer Van Hoegge kwam uit de aard

der zaak in contact met bouwaangelegenheden en belandde op de Onderafdeling Bouwaangelegenheden van Openbare Werken. Sinds 1951 is hij hiervan het hoofd en tweede waarnemer der afdeling. Hij is thans referendaris B.

Natuurlijk was er de oorlog, die bijna iedere werker van zijn plaats heeft gehaald. De heer Van Hoegge kwam toen in het voormalige Café Hollands te zitten op het benzinetoevoeringsbureau. Wat hem niet belette zich tevens te wilden aan **Ulegaal** werk. „Och”, zegt hij, „hoe graag had ik daarna wat méér willen doen, maar onze krachten waren zo gering”.

Wat is nu het werk, dat de heer Van Hoegge, die sinds 15 maart 1920 in gemeentediens is, heeft te verrichten? Onder hem ressorteert in de ruimte zijn het verlenen van vergunningen voor al wat met bouwen te maken heeft, van een groot fabriekscomplex of tot een kippenhok toe. Dit werk wordt dus verricht door semi-technische ambtenaren, die de stadsbouw-

kundige verordeningen toepassen. Het standpunt van de heer Van Hoegge is daarbij altijd geweest, dat hij deze functie bekleedt ten bate van de burgers. Het dienende element leeft heel sterk in hem, hij doet graag iets voor anderen.

Zijn vrije tijd... dat is een hele levensloop op zichzelf. Hij is Oubas geweest bij de voortrekkers der Chr. **padvinders** en in 1927 heeft hij hier zelfs de Zilveren Boussteen ten geschenke gekregen. Ook heeft hij gevoetbald, wat als consequentie met zich meebracht, dat hij in het bestuur belandde van de Haagse Kantoorvoetbalsbond. En dat hij heeft meegespeeld op interlands wedstrijden van deze bond, die hem heeft benoemd tot lid van verdienste.

En dan is er tennis, een sport, die de heer Van Hoegge reeds in 1930 is gaan beoefenen. Hij is toen al gauw anderen les gaan geven. Hij heeft ook competitie gespeeld en werd voorzitter van zijn club. Maar van het een komt men in het andere. Hij werd in 1949 lid van het districtbestuur Den Haag van de Kon. Ned. Lawn tennisbond en van 1950-'54 districtvoorzitter. Ten slotte werd hij hoofdbestuurlid, voorzitter van de examencommissie voor de opleiding tennisleraren.

En nóg een hobby: het lezen van reisbeschrijvingen. Met daaraan gekoppeld: het reizen zelf.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.